

Vasadi Péter

Mondjuk, én most focizni megyek...

Eke Cs. Ákosnak

Van három Ákos.

Az Első megszervezi,
 hogy Harmadik Ákos meg
 Péter, Első Ákosnak
 kiadatva beszélget. Ez jó.
 Péter – mindig idő előtt –
 örvendezik. Aztán lefújva.
 A trió összemossa, betagolva,
 elnapolva. Első Ákos este
 drámai bejelentést tesz:
 Mondjuk, én most focizni
 megyek...Én is, de vissza-
 nyelem...Mondjuk? Ő mondja.
 Mely érdekes ez: focizni
 20,30- kor. Tényleg, általában
 ilyentájt jó meg az este.
 Ki-ki nyugalomban.
 Péter nem. Majd szétduzzan
 a spontán lelkesedéstől.
 Kapjál annyi gölt, morogja,
 hogy a keresztbe csíkos
 szvettered kihasasodjon.
 Sajnos, Ákosokon nem fog
 az átok...Péter a falnak
 fordul s menten elalszik.
 Azt álmodja, feketén
 bólog az eperfa lombja.
 ...De ott az a fáskamra.
 A sufni. Benne Harmadik
 Ákos gyarapítja kevés
 tüzelőjét. (P. ismeri ezt.)
 Kicsivel följebb, a dombon
 egy csecsemő szuszog anyja
 mellett, s egy kicsi
 nővérke dorombol a
 csecsemőnek. Hull a tetőre
 a betlehem-i hódara-fényjáték,

Csíp tola-kodva a fagy.
 Harmadik Ákos egyedül
 küzd, nincs ideje, kedve se
 fölfúzni angyalus dísz-
 mondatokat. A fahasábot
 (micsoda szép szó) öltre
 fogva hordani kell föl a
 házba, s egymás után vetné
 a vörösen izzó tűztérbe.
 ...Igazi szenteste.
 A Második – Lezser K. –
 Ákos nagy munkába merül.
 Péternek igéri telefonba:
 rögtön hívlak. Péter egy
 óra múlva újra pötyögget.
 Ákos szava – mint mindig –
 föl- s megrázza, lassan
 múlik a kétely: Harminc
 másodperc, s hívlak.
 Eltelik ötven, száz, s még
 valamivel több a hűvösödő
 csöndben. Péter a falnak
 (több fal van) fordul, de
 jön az éji bogár, nekimegy
 a falnak, nagyot koppan
 akkor, azután elhallgat.
 ...A másnap csupa áldás,
 békesség: jobb lett minden.
 Az Ákosokat Péter szereti.
 Tehetetlenek is.